

CHODOV

fchodoviny

KOSTEL SV. FRANTIŠKA Z ASSISI A KOMUNITNÍ CENTRUM BL. MATKY TEREZY

*„Mám ruce na tleskání a nohy abych šel,
abych všem tu zprávu o Pánu pověděl.
Mám uši k naslouchání a ke zpívání hlas,
abych všem tu zprávu o Pánu dones včas...“*

18. září – zahájení katechetického roku v Komunitním centru Matky Terezy

4. září / Posvěcení u sv. Františka**5. září / Poutní mše sv. v Komunitním centru Matky Terezy****18. září / Zahájení katechetického roku**

Když se řekne farnost, vybaví se mi prvotní církev...

...napadne mě totiž koinonia – společenství, liturgia – společné slavení, diakonia – služba, martiria – svědectví.

To, o co nám většinou nesmírně jde, je koinonia – tedy společné přebývání. Nejde ale vytvořit koinonii aniž by člověk vyšel ze sebe a dovolil si něco podniknout; přijal odpovědnost místo házení odpovědnosti na druhé. Pravá koinonia není možná bez vyjití ze sebe v oslavě Boha a bez služby bratrům a sestrám a není možná bez svědectví o Bohu.

Koinonia, která není podepřena ostatními rozměry církve, kulhá a je nemocná. Často je jen jakousi podivnou skulpturou, která vypadá navenek hezky, ale není v ní odpovědnost v dobrém slova smyslu – tedy v odpovědnosti jeden za druhého, není v ní praktická láska a tím ani autentický duchovní život.

Chtěl bych nás na začátku října, ve kterém slavíme hlavního patrona sv. Františka z Assisi, povzbudit k tomu, abychom tvořili koinonii stojící na nohách a ne na vodě. Když jsme se teď bavili o jednom tématu, tak mě naši břířmovanci nesmírně potěšili. Přesně pojmenovali, v čem mají potíže, a zároveň si řekli rovněž, v čem je na to lék. Musí jen začít dělat a nerezignovat po prvním neúspěchu. A totéž platí pro každého z nás. Chci-li žít ve společenství, znamená to vložit vlastní investici do seznámení s druhým člověkem, do svědectví o Kristu, do slavení liturgie, i kdyby šlo jen o to, že se zapojím do zpěvu, do četby z písma. Nebo investice do služby ve smyslu přijmutí odpovědnosti za nějakou malou, možná téměř neviditelnou službičku: do úklidu kostela sv. Františka či farního sálu, do starosti o zeleň, do vydloubání trávy z dlažby, do sebrání papírů kolem KCMT či kostela sv. Františka. Stačí se jen rozhlédnout. Rád bych nakonec tohoto zamyšlení nad koinonií a povzbuzení k ní poděkoval všem, kdo ji tvoří. Často nejsou vůbec vidět, ale jsou tu. Když se najednou z ničeho nic objeví dloubači trávy kolem KCMT, když najednou někdo shrabe listí u fary, když při bohoslužbě zapěje kapelka či sbor, když najednou Vlasta nemusí nikoho shánět, protože se přihlásí sám a nenechá to na

poslední chvíli, když ... v tu chvíli moje srdce plešá radostí nad naší farností, protože vím, že to má smysl a že snad budeme nakonec všichni tvořit domov – koinonii.

P. Michael

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé, na panelech vystavených do půlky září na chodbách KCMT a věnovaných Etty Hillesum mě oslovilo hodně myšlenek citovaných z jejího deníku. Například v jednom rozhovoru s Bohem říká: „S každým úderem srdce je mi jasnější, že nám nemůžeš pomoci, ale že my musíme bránit tvoje sídlo v našem nitru.“ Uvědomila jsem si, že toje opravdu věcnost, když Bůh sídlí v našem nitru. Ne každý člověk může zažít tuto skutečnost. Vážme si toho a opravdu usilujme o to, aby Bůh měl v našem životě výsadní postavení. Pečujme o tento vztah, nenechme, aby něco nebo někdo vzal pokoj a radost, kterou dává jedině Bůh, aby něco naší vinou bránilo Bohu být v nás přítomen. „Bože, děkuji Ti, že skrže víru přebýváš v mém nitru. Vážím si toho. Prosím, nedopuť, aby něco nebo někdo byl pro mě vzácnějším a abych se klaněla a sloužila jiným bohům kromě Tebe. Jen Ty jsi hoděn chvály a uctívání. Děkuji Ti za vše, co mi dáváš. Amen.“

Katka

„POJĎTE KE MNĚ VŠICHNI... A JÁ VÁS OBČERSTVÍM“

Všichni víme, že poučování od druhých lidí je vždy náročné. Přijmout slova dobré rady, jak často to dělá problémy; v každém věkovém stadiu, od dětství až do pozdního stáří. Mnohdy se tomu bráníme. Raději zjišťujeme, kdo to řekl, kdo nám radí, než aby nás zajímala samotná rada nebo dobrá myšlenka.

Vypráví jednou jeden muž, jak se v určitém období života se dostal do velkých potíží. Prožíval hlubokou životní krizi. Měl závažné zdravotní potíže, přišel najednou o místo a k tomu se nečekaně dostavila i zlá finanční situace. Velmi ho to sebralo a hlavou mu procházely samé negativní myšlenky. Bylo to na něm vidět, a tak jednoho dne už to jeho osmiletá dcera nevydržela a zeptala se, proč je pořád tak smutný. „Mám spoustu problémů“, vysvětlil jí, „a dělá mi to velké starosti.“ Dítě se na chvíli zamyslelo a pak mu povídá: „Neboj se tati, požádej o Boží pomoc, Bůh ti určitě pomůže.“ Tohle musela poradit svému otci žákyně třetí třídy!

My křesťané sice žijeme své náboženství, ale často se ukazuje, že si svůj život režirujeme sami. Je neuvěřitelné, co všechno je pro nás důležitější než láska Boží, která o nás ví. Utápíme se zbytečně

v problémech, které jsou nedůležité. Dostáváme se do situace lidí, o kterých platí: „Kdo žije bez rady, je bezradný.“

Ten, kdo nesnáší moudrou radu, neumí naslouchat a nechce si nechat poradit, ten se jednou v životě zamotá. Máme veliké štěstí, že Bůh je nepředstavitelně dobrý. On ví, že nás obtíže jednoho dne zlomí, že břemena budou tak nesnesitelná, že padneme. A proto nám skrze Ježíše říká: „Pojďte ke mně všichni... a já vás občerstvím.“

Žijeme v době, která je zvlášť náročná, a vyžaduje od nás „vysoké výkony“. Samotné zajištění existence života v moderní společnosti, získání vzdělání, zaměstnání – to vše vede k náročným požadavkům. Začíná to už ve školních lavicích. Po dětech se chce co nejlepší vysvědčení, a když to nezvládají, končí vše stresem a strachem a občas ještě hůř. Nervy rodičů z toho, když se snaží dostat děti na školu, dopomoci jim k místu, najít vhodné zaměstnání.

U dospělých to bývá problém s místem, proces rekvalifikace, přeškolení a podobně. Podnikatel si myslí, že musí za každou cenu zbohatnout a ono to vůbec není tak jednoduché. Daně a různé platby ho drží hodně nízko, pokud zůstane poctivý a spravedlivý. A tak tlak v moderní společnosti bývá tak silný,

že nespíme strachem, starostmi, abychom přece jen nepadli pod kola rozjetého rychlíku, zvaného „vyšší standard – vyšší výkon“.

Každý člověk se čas od času ocitne před otázkou: Co s tím nesnesitelným břemenem? Je pro člověka aspoň někde ostrůvek klidu, aby se mohl nadechnout? Jako věřící křesťané bychom měli vždycky znát odpověď. Ježíš nás nejen utěšuje a občerstvuje, ale on nás také učí. Učí nás, abychom zůstali klidnými, nebrali se příliš vážně, a nesnažili se být

důležití. Bůh není ten, kdo by svou lásku k nám podmiňoval požadavkem výkonu. Ježíš nám ukazuje Boha Otce, který nás miluje se vším všudy. S našimi úspěchy i prohrami, miluje nás, ať se nám daří nebo prohráváme. Kdo tuto pravdu zažije, ten nikdy nebude mít strach ve své bídě přijít k Bohu pro potěšení. Kdo pozná, že je zde někdo, který nás miluje vždy, ten se stane svobodným, šťastným a radostným člověkem.

Váš jáhen Pavel Urban

ZPRÁVY z KCMT

Milí farníci,
od října zahajujeme v Komunitním centru a v kostele sv. Františka několik zajímavých, dlouhodobých programů, ve kterých si každá věková skupina může najít to své.

- Pro děti jsou připraveny kurzy keramiky, kroužek tanečků při klavíru a sportovní kroužek; děti se také mohou zapojit do skautského oddílu.
- Jeden z našich kurzů keramiky je určen i pro dospělé.
- Nově zahajujeme cyklus Manželských večerů, kde manželské páry čeká osm setkání s večerí a promluvou, jejichž cílem bude zlepšení partnerského vztahu.
- Maminky s malými dětmi a také maminky po mateřské dovolené budou u nás moci absolvovat kurz usnadňující přijetí nové životní role matky nebo kurz napomáhající bezproblémovému návratu do práce po mateřské dovolené.
- Nejen starší generaci bychom rádi opětovně nabídli kurz trénování paměti a pravidelné cvičení s fyzioterapeutkou.

Pokud byste rádi nějakou z aktivit zkusili, neváhejte, zapíšte se nebo se přijďte podívat, kurzy budeme moci otevřít, jen když o ně bude dostatečný zájem. Informace o časech a místech konání jednotlivých programů najdete na nástěnkách a na farním webu.

V rámci říjnového Zastavení u Matky Terezy mezi nás přijde trapistický mnich, P. Karel Satoria a promluví na téma „Nejde-li o život...“. Za vaši pozornost bude jistě stát i přednáška prof. Luboše Kropáčka na aktuální téma Křesťanství a islám, kterou pořádá Sdružení křesťanských seniorů. Další hodnotnou akcí bude na konci měsíce tradiční Modlitba za domov, pořádaná Ekumenickou radou církví v prostorách KCMT.

Ve foyer Komunitního centra máte tento měsíc možnost shlédnout výstavu církevního historika PhDr. Josefa Bartoně věnovanou vývoji moderního českého biblického překladu.

Významné dny ve farnosti ve školním roce 2014–15

Na posledním setkání pastorační rady byly vybrány čtyři dny, kdybychom se jako farnost měli sejít, strávit společně čas, popovídat si, seznámit se s farníky, které známe z bohoslužeb jen „od vidění“, nebo s lidmi, kteří do farnosti přicházejí nově.

Poznačte si následující dny v kalendáři a přijměte pozvání na tyto stmelující akce. Udělejme společně další krůček k živému a aktivnímu společenství.

**4. 10. 2014 sobota: pouť v kostele
sv. Františka, farní den**

6. 2. 2015 pátek: farní ples

14. 2. 2015 sobota: Masopustní veselice

26. 5. 2015 úterý: výročí posvěcení KCMT

Karina Juráková
ředitelka KCMT

V pátek 5. září byla u Matky Terezy pouť. Od půl osmé se pak konala **divadelní inscenace ETTY**. Představení inspirované ženským svědectvím o holocaustu, vydané knižně pod názvem „Prervaný život“. Pět resp. čtyři herečky představovaly právě Etty – Ester Hellesum. Průřez jejích posledních dvou let zachycených v deníku. Scénář byl sestaven pouze z úryvků tohoto deníku. Možná jste si našli čas na přečtení zapůjčených asi čtrnácti panelů na chodbách KCMT, které obsahovaly úryvky z jejího deníku a reálie z jejího života. Já jsem si čas našla až na poslední chvíli. Ale stálo to za to.

Ester se narodila 15. 1. 1914 v Hilversumu a zemřela v Březince 30. 11. 1943. Vyrůstala v židovské rodině v Holandsku. V březnu 1941, téměř rok po začátku německé okupace, si začala psát deník a v červenci 1942 se dobrovolně přihlásila k práci v internačním táboře Westerbork na pomoc Židům, kteří zde byli vězněni. Ona sama zde internována nebyla; denně cestovala mezi Amsterodamem a Westerborkem. Měla povolení do práce dojíždět, protože pracovala jako členka holandské Židovské rady. Hlavním důvodem její dobrovolné práce pro radu byla především pomoc židovskému obyvatelstvu. Během práce v táboře napsala mnoho záznamů do svých deníků a také dopisů svým přátelům. Dne 7. září 1943 je Etty, její rodina a asi 900 dalších vězňů převezeno do Osvětimi. Ještě téhož roku 30. listopadu je Etty v táboře zavražděna.

Na životě Etty se mi líbí její hledání štěstí. Prožila bouřlivý život. Byla úspěšná ve studiích a vedla i zajímavý milostný život. Štěstí v něm ale nenacházela. Přes setkání a vedení přátel se nakonec ve svém nitru naučí setkávat s Bohem a nalézat v něm pravé

šťěstí a radost. Některé úryvky, které mě oslovily, zde chci uvést.

„Skutečně existují lidé, kteří v posledním okamžiku schovávají do bezpečí vysavač nebo stříbrné přístroje, **místo aby si chránili tebe, můj Bože**. A jsou jiní, kteří se za každou cenu snaží zachránit své tělo, které není beztak ničím jiným než schránkou tisíce obav a hořkosti. Říkají: „Mě do spáru nedostanou.“ **A zapomínají, že člověk není v žádných spárech, když je ve tvém náručí**. Už jsem zase mnohem klidnější, můj Bože. Díky tomuto rozhovoru s tebou.“

„Život je něco velkolepého a nádherného, jednou musíme vybudovat úplně nový svět a každý další zločin, **každou další krutost musíme vyvážit novou dávkou lásky a dobroty**, kterou si v sobě musíme vybojovat. **Smíme sice trpět, ale nesmíme se nechat zlomit**.“

„Už nevěřím, že bychom dokázali nějak vylepšit vnější svět, dokud se sami nezlepšíme. To je, jak se zdá, jediný výchovný přínos této války.“

„S každým úderem srdce je mi jasnější, že nám nemůžeš pomoci, ale že **my musíme bránit tvoje sídlo v našem nitru**.“

„Člověk samozřejmě může být někdy smutný a sklíčený kvůli tomu, co se s ním děje, je to lidské a pochopitelné. A přece: tu největší loupež na sobě pácháme sami. Považuji život za krásný a cítím se svobodná. **Nebe se klene stejně ve mně jako nade mnou**. Věřím v Boha, věřím v člověka a dovolím si to tvrdit bez falešného studu. **Život je těžký, ale to samo o sobě není zlé**. Je třeba začít brát sám sebe vážně, to ostatní přijde samo.“

Bůh pro Etty však nebyl jenom tím, na koho se obracela ve svém srdci, ale jeho přítomnost odkrývala ve všech lidech.

Katka Friedová

Na vlastní oči jsem viděla ostřelovače Jásira Arafata

To není vtip, to není příměr ani nadsázka, to je skutečnost. Kulatější člověk menší postavy, dnes asi šedesátník, vyprávěl ve sboru Křesťanského společenství v Libni o svém životě.

Narodil se v uprchlickém táboře v Gaze. Jeho předkové měli pomerančový sad v Jaffě na severu Izraele, ale odtamtud uprchli na popud arabských velitelů za války, která propukla po vyhláše-

ní státu Izrael v r. 1948. Z Jaffy se rodina přestěhovala s dvouměsíčním chlapcem do Saúdské Arábie a později do Kataru, kde žije dodnes. Svou rodinou i okolím byl od nejútlejšího dětství veden k nenávisti k Izraeli. Zároveň zakoušel příkoří od Saudských Arabů, kteří palestinskými uprchlíky opovrhovali a dávali jim to náležitě najevo. Jeho nenávist k Izraeli rostla geometrickou řadou. V 17 letech se rozhodl jít do armády Jásira Arafata, a když s tím jeho otec nesouhlasil, utekl z domova. V armádě dostal vojenský výcvik a brzy jeho schopnosti upoutaly pozornost velitelů. A tak rychle postupoval v armádní kariéře nahoru. Nakonec si ho Jásir Arafat vybral jako ostřelovače, vycvičili ho, a on dnes ani neví, kolik lidí svými rukama zabil. Pak mu došlo, že je málo vzdělaný, že by mohl Izraeli mnohem lépe škodit, kdyby měl dobré vzdělání. Tak odešel do USA za vzděláním. A tam prožil obrácení skoro jako svatý Pavel. Poznal Ježíše, přijal Ho jako svého spasitele, Bible se stala alfou a omegou jeho života. Přijal Ježíšovo přikázání lásky a dnes Židy miluje a hlásá to po celém světě. Křesťanství přijali i jeho synové. Jeho rodina buduje školy a pracovní příležitosti pro Židy, muslimy, křesťany a učí je Bibli a soužití v lásce. Z Bible nabyl přesvědčení, že mír mezi Židy a Palestinci nebude nikdy dosažen silou ani politickými jednáním, ale jedine láskou skrze Ježíše. Ke strachu ze zaplavení Evropy muslimy nás vybízel, abychom se jich nebáli, ale abychom je milovali a skrze lásku přiváděli k Ježíši.

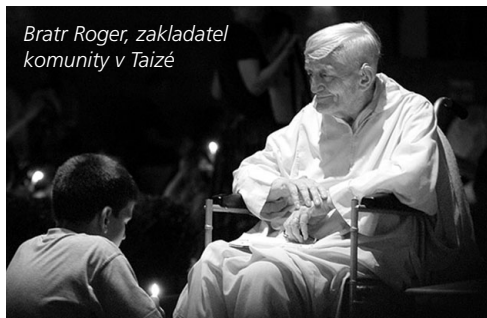
O svém životě napsal knihu, která právě vyšla v českém překladu: *Tass Saady: Sloužil jsem Arafatovi*.

Jitka Černá

TAIZÉ PRAHA

S blížícím se setkáním mladých z celé Evropy, které nás čeká v tomto roce v Praze, nemůžeme nezpomenout na setkání „Taizé“ v devadesátém roce u nás. Tenkrát po Sametové revoluci bylo pro toto setkání všeobecně velké nadšení. Naše rodina bydlela tehdy na Vinohradech a patřili jsme do farnosti u Božského srdce Páně. Na registraci návštěvníků z Evropy stála na faře velká fronta. Bylo důležité ubytovat co nejvíce osob v soukromí. Kromě toho vyšli vstříc této akci i ředitelé škol, byly k dispozici tělocvičny, ubytovny, různé klubovny atd.

Ačkoliv jsme k nám chtěli německy mluvící účastníky setkání, přišla k nám čtyřlenná italská rodina z Janova. Byli velmi milí a jejich dcera našťastí mlu-

*Bratr Roger, zakladatel
komunity v Taizé*

vila trochu anglicky – tak asi jako my, tak jsme se docela dobře dorozuměli.

V neděli k přijetí hostů patřila povinnost pozvat je na oběd. Kromě toho bylo třeba pozvat také do rodin ty, kteří byli ubytováni ve školách a jiných podobných zařízeních, protože tam se nevařilo. Pozvali jsme tedy na oběd ještě šest Němců. Byli velmi sympatičtí a také mluvili anglicky, tak se Italové mohli zapojit. Strávili jsme s nimi krásné odpoledne.

Poslední den před odjezdem jsme šli s rodinou z Janova ještě na procházku Prahou. Chtěli si koupit nějaké dárky. Otec rodiny Cesare byl vášnivý rybář, tak jsme ho zavedli do velké prodejny rybářských potřeb. Koupil si tam nějaké pruty a jiné věci k rybaření a byl nesmírně nadšený, jak dobře nakoupil a jak tehdy u nás byly nízké ceny. U nich to bylo velmi drahé zboží.

Myslíme, že mnoho z nás, kteří jsme přijali účastníky Taizé, měli hezké zážitky z tohoto setkání.

Bylo by dobré, kdybychom se setkání, které bude v letošním roce, otevřeli a podle svých možností návštěvníky Taizé přijali do svých rodin.

Jaroslav a Marie Zmátlovi

Velké mlčení či promarněný život?

Asi by se rakouský císař Josef II. (1741–1790), známý likvidátor tzv. „neužitečných“, t.j. kon-templativních klášterů, velmi podivil, že po 224 letech se nejen na toto téma mluví, nýbrž se najdou i kandidáti a kandidátky, kteří do těchto řeholí vstupují. A to dokonce z české krve. Jméno „Kartouzská ulice“ v Praze nebo kartouza s kostelem Nanebevzetí Panny Marie ve Valdicích u Jičína, po neúspěšné snaze vymazat historickou paměť národa, naleznou opět svůj pravý obsah.

Německý film „Velké mlčení“ o francouzské kartouze, který jsem viděl dokonce dvakrát za sebou, se stává v dobrém slova smyslu jakýmsi „velkým křikem“ a aniž by se o to snažil, je provokací dnešního Evropana. I když v Itálii neměl tento dokument takový úspěch jako v Německu, což je dané extravertní a nepokojnou povahou jižanů, přesto našel velmi pozitivní ohlas zejména v intelektuálních katolických kruzích. Domnívám se, že by mohl být velmi kladně hodnocen především v asijských zemích, kde lidé mají velký smysl pro duchovní ponoření do sebe, tak jak to např. nacházejí v buddhismu.

Měl jsem možnost pobýt necelý týden v italské kartouze Serra San Bruno v Kalábrii. Jednalo se o velké privilegium, neboť kartuziáni dovolují pobyt pouze těm vážným kandidátům, kteří projevíli

vážný zájem do jejich řádu vstoupit. Kandidát nesmí být mladší 18 a starší 45 let. Všechny ostatní návštěvy jsou velmi přísně zakázány. Kartuzián nemá k dispozici rádio či televizi, nesmí psát dopisy, ani telefonovat či mailovat. Jídlo se podává jednou za den, strava je bezmasá a pouze ve svátek a v neděli řeholníci společně obědvají v refektáři. S nejbližšími rodinnými příslušníky se mohou setkat pouze jednou za rok (písemný kontakt je s nimi dovolen). Nejpozu-ruhodnější je však noční modlitba. Teprve v kartouze jsem pochopil úžasnou krásu žalmů, které zřejmě byly napsány v noci a mají se modlit v noci. Řeholník jde poprvé spát kolem 20.00 hod., vstává o půlnoci a modlí se v kostele v chóru asi tři až čtyři hodiny. Potom jde spát a opět vstává v 7 hod. Není lehké se dostat do tohoto rytmu, avšak z mého pobytu to „noční obcování s Bohem“ mi dalo něco, co se nedá vyslovit...”

Sv. Bruno, který řád založil roku 1084, když psal stanovy pro bratry mnichy, se snažil, aby luk života nebyl příliš napnut, aby nepraskl, a tak přes přísnost životních pravidel je snaha ve všem zachovat rovnováhu. Proto se pamatuje i na společnou vycházku a dobu, při které se mniši mohou setkat a pohovořit si. Jinak samozřejmě se žije v ustavičném mlčení, kontemplaci a tělesné práci. Většinou se mniši dožívají vysokého věku; dozvěděl jsem se, že jeden z řeholníků dosáhl věku 115 let a příčina smrti byla jeho nešťastný pád z koně... Velkou radost mi způsobila zpráva, že v klášteře v Německu (Kartause Marienau, Bad Wurzach) žijí čtyři čeští kartuziáni (kněz Michael Maria Roman Frič a bratři Rafael Maria Jiří Stejkoza, Christián Maria Petr Konečný a Franziscus František Valha) a jeden bratr laik se nachází v Itálii (Petr Blažej, Certosa Farneta, Maggiano – Lucca). Kdyby těchto mnichů bylo čase ještě více, zdalipak by se nemohli vrátit zpátky do Valdické kartouze?

Když jsem kráčet poprvé do dveří kartuziánského kláštera, zmocňoval se mě nepříjemný pocit: najdeš tam lidi možná psychicky nemocné, nevyrovnané, zapšklé, introverzní morouse atd. Zbytečné, jen ztrácíš čas... Co jsem našel? Svět, kde středem všeho je pouze Bůh. A z tohoto středu vychází láska, pokoj, bratrství, pokora, pocit štěstí, schopnost humoru, silná energie, něco těžko vyjádřitelné slovy. A i když se řeholník mnoha věcí svobodně vzdává, přesto je vnitřně silně naplněn: rozhodně to není promarněný život.

Dnes máme u nás v Čechách trapistické mnichy, a kdoví zda zítra nebudou i kamaldulští či kartuziáni. Modleme se za to, vždyť modlitba je tou největší a nejuniverzálnější silou, kterou nám Bůh dal.

Petr Živný (foto autor)

Svatý Bruno

Svatý Bruno Kolínský nebo **Bruno Kartuzián**, zakladatel kartuziánského řádu se narodil kolem r. 1030 v Kolíně nad Rýnem, zemřel 6. října 1101 v kartouze La Torre v Kalábrii. Byl opatem v Lorsch a Corvey, později arcibiskupem kolínským. Nastoupil slibnou kariéru na remešském biskupství, posléze se ale vzdal úplně všeho a založil jeden z nejprísnejších řádů – kartuziány. Byl také rádcem svého dřívějšího žáka, papeže Urbana II. Podle některých zdrojů nebyl nikdy oficiálně kanonizován, ale v roce 1623 byl papežem Řehořem XV. zahrnut do Římskokatolického kalendáře světců se svátkem 6. října.

Pauline Edwardsová MALÁ CESTA UZDRAVENÍ

„Poprvé jsem se s někým modlila za jeho uzdravení ke konci modlitebního setkání. Jedna z nás, říkejme jí Alison, požádala o modlitbu jednoho z našich vedoucích. Byla jsem velmi překvapena, že vybral mě, abych se za ni modlila.

Program už končil a měla se zamknout hala. Vyšly jsme ven do trny a nevěděly, co dělat. Stála jsem pod uliční lampou a Alison položila svou ruku na mou, kterou jsem měla obrácenou dlaní vzhůru. Její zanáčený prst ji bolel tak intenzivně, až v něm škubalo. V nemocnici na úrazovém oddělení jsem léčila mnoho takových pacientů, ale nikdy ne pomoci modlitby. Se zahanbením jsem si vzpomněla na dny, kdy jsem se na začátku svého odborného výcviku v tichosti modlivala za svěřené děti. Teď jsem pronesla modlitbu k Duchu svatému s prosbou, aby byl prst uzdraven v Ježíšově jménu. A protože byla chladná noc, s omluvou jsem odešla k autu a odjela domů... Po čase jsem potkala Alison, řekla mi: „Jaká škoda, že jsi po modlitbě nezůstala o několik minut déle, protože pulzování v prstu se uklidnilo a bolest postupně odcházela.“ „Naučila jsem se, že cokoliv se lidem přihodí během mé modlitby, je Boží dílo.“

Knižka obsahuje nejen řadu takovýchto svědectví, ale i jednoduchý návod, jak přistoupit k modlitbě za uzdravení vzpomínek. Jedná se o „malou cestu uzdravení“. Nechme se na tuto cestu pozvat.

Karmelitánské nakladatelství. Cena 229,-

Rob Pardone

SUPERMATCE ŘEKNI SBOHEM

„Poslední dobou se zdá, jako by naše město bylo plné unavených žen, přesněji řečeno uštvaných, pracujících matek. Po několik měsíců jsem patřila mezi ty, co vstanou za rozbřesku, hupnou do sprchy, vyfénují si vlasy, nabalí svačinky, vyperou kopec prádla, vyžehlí pár košil a mrknou do ranních novin, aby si připomenuly, že devátou hodinou ranní život nekončí... Jsem unavená z článků o úspěšných a dynamických ženách – matkách a kariérních superženách v jednom. Něco jim tam chybí. Ty články vám namlouvají, jak všechno zvládnete, ale vynechávají jeden podstatný faktor – energii.“ Kdosi řekl: „Mateřství vysává energii.“ A stejně tak ji vysává „vysokorychlostní“ kariéra.“

V knize najdete pár lekcí malého mateřského umění.

Karmelitánské nakladatelství. Cena 149,-

Život za nás nikdo neodpracuje

„A jsme u pozitiva samoty. Uklidit si v sobě není možné jinak, i když jsme tvorové společenští.“

„Když se podíváte blíž na lidi, kteří by chtěli zemřít, nejednou objevíte nikoli těžkou bolest, fyzické utrpení, ale obyčejnou samotu.“

Připravil: **Zdeněk Jirků**

Foto: Jan Šilpoch

www.muzeas.cz

- Dobřířský farář a trapistický mnich o lidské samotě.
- Jak hledat své místo mezi lidmi.
- Máme vždycky šanci?

Když dnes řekneme farář, ještě stále máme představu člověka vážného, zahleděného do světa mimo nás a v neposlední řadě vlastně také osamělého. Vidíte svůj život také tak?

Tato představa je jistě podložena nějakými osobními zkušenostmi. Ale spíš minulými, dnešní faráři jsou především „terénní lidi“, stále v nějaké aktivitě, vždy připravení naslouchat a – když jsou požádáni – třeba i poradit a pomoci. Takže vím, jak té skutečné samoty je málo. Žil jsem dlouhou dobu v klášteře. A to je opravdu místo velké samoty. Roky u trapistů, kteří jsou všeobecně chápáni jako zastánci opravdu přísného vnitřního řádu, mě naučily samotě rozumět. Ovšem pozor, tato samota je

dobrovolná, svobodně zvolená, i když přinejmenším v prvních týdnech a měsících nemusí být každému příjemná.

Má taková samota nějaké kouzlo?

Jde o návrat k přirozenosti. Abyste rozuměl, křesťanské kláštery vznikly z poustevníků. Nemám na mysli pohádkové postavičky, ale kdysi v Sýrii nebo Palestině se to opravdu hemžilo poustevníky, tedy lidmi, kteří vůbec neprchali před světem, nebyli to vyvrhelové, ale oni jen od světa poodstoupili. A víme, že člověk, aby něco dobře viděl, dokonce aby si něco mohl zamilovat, nesmí se dívat na milimetrovou vzdálenost. Takže oni žili o samotě, jen jednou za týden se setkávali. A tím se postupně stali zajímavými pro ostatní, kteří neměli čas poodstoupit, promyslet život, uspořádat se. Takže jejich samota je učinila užitečnými rádci, důležitými služebníky, dnes bychom řekli pomocníky pro každý den, pro tehdejší život, který byl jistě mnohem těžší než náš dnešní.

Ale v čem je taková starověká zkušenost přenosná do našich časů?

My jsme v naší farnosti nedávno, v rámci Roku víry, zvolili cyklus zamyšlení, který jsme nazvali: Starěj se o sebe.

To nezní moc sympaticky. V předvánočním rozhovoru bychom čekali jiný podnět.

Jen počkejte. Zní to trochu poustevnický a třeba egoistický, ale ve skutečnosti nám šlo a jde dál o tuto důležitou pravdu – chci-li pro druhé něco znamenat, něco udělat, chci-li sloužit, tak je třeba, abych se zabýval o subjekt této služby, o sebe. Zabývat se sebou neznamená „dejte mi pokoj“, ale naopak „abych mohl pomáhat, musím být v pořádku“, musím být vnitřně srovnaný, nezatížený vlastními problémy, musím být pro své okolí přínosem a ne břemenem. A tady jsme u pozitivita samoty. Uklidit si v sobě není možné jinak, i když jsme tvorové společenští.

Mezi našimi čtenáři se ale najde nemálo lidí, kteří mají strach, bojí se samoty... Klidně byste mohl říci, že je někdy napadá i myšlenka na smrt. Ano, smrt je v naší mysli zástupcem, reprezentantem ohrožení. Kolik se nyní diskutuje o eutanazii. Když se podíváte blíž na lidi, kteří by chtěli zemřít, nejednou objevíte nikoli těžkou bolest, fyzické utrpení, ale obyčejnou samotu. Nedobrovolné vyloučení ze společenství. A tam jasně vidíme, že cosi, nebo spíš kdo-si chybí. Kdosi vnímavý, nespěchající, neotrlý. Prožil jsem situaci, v které jsem byl od vozíku jen snad milimetr. Jako studenti teologie jsme chodovali plavat do ústeckého bazénu. Skákání bylo pochopitelně zakázáno, takže jsme skákali. Jednou vidím jakéhosi pána, po krk ponořeného, jen s dítětem v rukou nad hladinou. Takže tam je hluboko, říká mi a šup, skočil jsem. Jenomže on v tom bazénu seděl! Takže jsem měl dlouho na čele vyraženou kachličku ze dna. Chvilíčka bezvědomí, ale jinak to dopadlo dobře. Od té doby vím, že jen vteřina vás může dostat do strašné situace a obráceně – jen vteřina času věnovaného osamělému člověku ho může zachránit. Tahle zkušenost mě také postrčila v dalším úporném hledání mé nejdůležitější, celoživotní povinnosti.

Ale soubor těchto povinností je přece v církvi docela dobře popsán a dán. Co dál hledat?

To se tak může i zdát. Ale absolutně nejdůležitější je znovu a znovu ukazovat: Nejsi na světě sám. V tom je jádro naší víry, v tom je ta radostná zvěst.

Člověče, patříš někomu, i v nejtěžší situaci je s tebou On. To neznamená, že poselství Ježíše Nazaretského tě zbavuje povinnosti pomáhat druhým, bojovat o jejich život, naopak. Tato „nesamota“ je jistotou a zároveň velkou výzvou k činům, k aktivitě, k neokázalé solidaritě. A mým úkolem je znovu a znovu připomínat, že jinak naše dny vlastně smysl nemají.

Vy nikdy nepodlehnete pocitu, že jde o marnou, dnes už skoro směšnou snahu?

Tak to bych musel okamžitě odevzdat klíče od fary i od kostela. To nejde, to prostě křesťan neumí. Nebo není křesťan. Na naší víře je krásné, že dává šanci začít vždycky. To neznamená, že všechny hlouposti a třeba špatné kroky nejsou součástí naší zkušenosti. Když si ji sami sobě dokážeme přiznat, máme šanci být lepší, stát se užitečnějšími. I pro mě platí: Cos pouštěl do světa, jaké signály poznamenaly tvou cestu, jak sis dokázal přiznat své viny? To nejsou prázdné řeči z knih, to je důvod, proč svou práci nevidím ani marnou, ani směšnou.

Takže jste připraven pomoci radou každému, komu se zdá jeho život nešťastný, prázdný nebo už uzavřený? Opravdu každému?

Copak o to, připraven jsem. Ale budu to umět? Mám jen jeden recept – Nazaretského základní poučení: Rozdáváje lásku. Stále a všude. Takže se mohu toho vašeho návštěvníka jen zeptat: Opravdu už není nikdo potřebný tvé lásky? I když ho třeba zatím neznáš? Nezkusíš to ještě? Uznávám, že záporná odpověď je obtížná. A už vidíte střípek naděje...

KDO JE KAREL SATORIA

Římskokatolický farář v Dobříš. Absolvent studia teologie 1978. V letech 1990–1992 generální vikář brněnské diecéze. Od r. 1992 do r. 2003 mnichem s řeholním jménem Martin v klášteře trapistů v Sept-Fons ve střední Francii.

Zveme Vás na povídání s P. Karlem Satoriou

„Nejde-li o život...“

2. 10. od 19.00 hod.

v Komunitním centru Matky Terezy.

KSK
PRAHA

CO BYLO A CO BUDE?

co BYLO

Dobrodružný tábor KSK
a skautský tábor Sněhové vločky

Na táboře jsme byly čtyři spřátelené vikingské rody. Nejříve jsme žili celkem poklidným životem, než nám bylo ukradeno nepřátelskými Vikingy naše kladivo, které nám zajišťovalo mír a bezpečí. Museli jsme se vydat na dalekou cestu za naším kladivem, které mezitím v cizích rukou pomáhá dobývat okolní ostrovy a působí zkázu. Plavili jsme se za ním, zažívali různá dobrodružství a nakonec, poté, co jsme spojili síly všech našich spřátelených rodů, jsme přemohli nepřitele a získali naše kladivo zpět. Důkladně jsme zvážili, jak s ním naložit, a rozhodli jsme se, že je pro nás na Zemi velkým rizikem, tak jsme ho vrátili zpět Bohu a byl znovu nastolen mír.

Letos na táboře společným pro Dobrodružný tábor KSK a skautský oddíl Sněhová vločka nás bylo 41 dětí a 15 vedoucích, prožili jsme krásné 2 týdny v přírodě.

Lucka

Zápis jednoho dne
z táborové kroniky:

Jednoho časného, chladného a brzkého rána nás probudilo pět zapískání na píšťalku, to znamená evakuace čili puták. A tak jsme si chtěli nechtě sbalit svých pět švestek, s chutí zhlty snídani a plny očekávání vyrazily na dobrodružnou cestu.

Naše pouť nás vedla malebnými údolími, přes řeky a přes potoky i kolem voňavých kupek hnoje... S dobrou náladou nám cesta rychle ubíhala a zanedlouho jsme za sebou měly první šifru. Sice nám chvíli trvalo

odhalit pravidelnost ve zdánlivě nepravidelných kliky-hácích, ale nakonec jsme zjistily, že před sebou máme obyčejnou morseovku.

Druhá šifra byla ukryta na velmi pozoruhodném a veselém místě. Cesta tam vedla kolem bezpečtu kostelů, také přes velmi tichou a klidnou vesničku Hroby, no a nakonec, jak jste již možná uhodli, jsme po k smrti vyčerpávajícím stoupání došly až na Židovský hřbitov. Přemýšlely jsme, že tam zůstaneme, aby byl konečně pokoj, ale naši citlivostiví vedoucí nám to překazili.

Po této "krůdce" jsme se na cestu posilnily planými třešněmi a obědem a vydaly se na další úsek honby za proradným zrádcem Thenorem. Mile nás překvapilo, když se v další vesničce sama nabídla jedna stará paní, že nám doplní zásoby vody, které se už velmi tenčily. Na příští křižovatce jsme ale kvůli křivému rozcestníku odbočily špatně (v nás chyba rozhodně nebyla!). Zjistily jsme to až za další tři kilometry, když jsme došly na kraj rozlehlého kukuřičného pole.

Když jsme se vracely, začaly jsme si zpívat. Nebojte, nezešlely jsme, ale všechny už jsme byly dost utahané a tohle bylo vítané rozptýlení. Náš repertoár byl celkem malý, ale za to jsme zpívaly od všeho něco. Začaly jsme Třema křížema, pokračovaly písničkou Let it go a skončily u Noema v blázinci. Taky jsme si hrály na schovku v ječmenném poli, a potom jsme si vybíraly "fousy" z oblečení min. dvě hodiny. A tak se stalo, že už se začalo stmívat, a my jsme neměly ani třetí šifru. Hledaly jsme si tedy místo, kde přespíme, a nakonec jsme vzaly za vědek lesíkem, někde poblíž kravína. To už bylo asi jedenáct a my jsme všechny komplet usnuly bez večere, bez spacáku a bez karimatky, hned jak jsme ze zad shodily bágly. Asi za hodinu nám ale naši

milosrdní vedoucí spacáky přivezli (naštěstí jsme si to nemusely nést celou cestu) a my jsme blaženě usnuly pod hvězdnatým nebem...

K dalšímu dni třeba říct jen to, že jsme našly další dvě šifry, a po koupání za deště jsme se všechny vláčkem a v pořádku vrátily do tábora, kde jsme měly celé odpoledne na to, abychom se zregenerovaly na další den.

*Zabloudilou červenou šestku napsala **Bára***

Voda Advanced 2014

Na vodu advanced jsme se vydali do krásné a čisté přírody severovýchodních Alp v okolí poutního místa Mariazell. Hlavní řekou programu byla Salza. Zahájení bylo v Českých Budějovicích. Zde jsme ochutnali vodu z kanálu (slalomového). Po doznění následků jsme dorazili do Rakouska. Výhodou složení teamu bylo, že zahrnoval kněze. Mše mohla být každý den.

Terén byl vodácky rozmanitý, místy lehce náročný (ne však pro Procházku). Vše se při tom odehrávalo v nádherné přírodě. Řeka se zde klikatí malebnými horskými scenériemi, jinde protéká skrze soutěsky a skaliska.

Kromě Salzy sjeli nejzdatnější z nás i náročný úsek řeky Enns. Obrovské množství vody se valilo z předcházejícího úseku WW6 (prakticky nesjízdné terény). Lodě se zmítaly v obrovských vlnách jako bezmocné třísky. Přesto, že jedna z posádek obrovský nápor vln nezvládla bez cvaknutí, se všichni nakonec ve zdraví doplavili do určeného místa.

Čas zbyl i na horskou túru. Zprvu krásné výhledy se v okamžiku dosažení cíle zahalily mlhou. Do kýženeho cíle jsme se tedy dostali, ale mlha s deštěm nás však také dostaly. Sestup byl díky tomu hodně zajímavý. Honza během sestupu našel v opuštěném lese suvenýr – poctivý rakouský krumpáč. Po zbytek cesty si s krumpáčem náramně rozuměli. Nakonec se Honza zachoval docela křesťansky, nechal krumpáč u cesty pro další pocestné. Neobešlo se to však bez zármutku a hlasitého oplakávání. Korunou celé akce byla mše sv. v Mariazellu na závěr.

L+H

CO BUDE

20 let táborů

Sobota 27. září od 11.00 do 16.00 až dál:

Setkání účastníků a organizátorů letních táborů s přívlastky: **LETNÍ, STANOVÉ, CHODOVSKÉ, FARNÍ, KŘESŤANSKÉ, DOBRODRUŽNÉ, KAMÍNKOVÉ, KSKčkové**.

Martin, Táb, Lucka, Vítek
<http://20let.webnode.cz/>

Celoroční činnost

■ **Sportovky – čtvrtky od 17.00**, sraz u věže KCMT. Kýžený pohyb po nekonečných hodinách strávených ve škamnách. Příležitost k rozhýbání, posílení, naučení se ledačemu novému a příležitost získat nové kamarády a kamarádky. Zájemci ve věku 10 až 15 let se mohou ozvat předem Markovi (viz e-mail níže). Zájemci ve věku nižším se mohou hlásit u Jardy (viz e-mail níže). První sportovky jsou **2.10**.

■ **Sněhová vločka, skautský oddíl děvčat pro mladší / pátky 14.00 pro starší / pátky 15.45**

Oddíl se schází ve školním roce každý týden. V rámci celoroční činnosti pořádá velké množství víkendových programů a tábory o prázdninách. Nové školačky jsou v oddíle vítány. Oddíl přivítá i zájemce o spolupráci ve vedení.

■ **Oddíl Skauti sv. Jiří**

Středy od 17.00, nováčci vítáni.

Nejbližší jednorázové akce

2. 10. / 17.00 – První schůzka Sportovek, sraz u věže KCMT
4. 10. – od 8.00 nebo kdykoliv později pomoc KSK na farním dni
5. 10. – sportovní odpoledne, trénink na softballový turnaj
12. 10. – softballový turnaj

KONTAKY NA VEDOUcí AKTIVIT:

Oddíl a tábor vlčat – Jarda Diki Šrámek,
tel.: 605 974 863, jarda.diki@seznam.cz

Oddíl a tábor skautek – Lucie Skrčená,
tel.: 721 770 421, l.skrцена@seznam.cz

Sport a kultura – Jarda Olšanský,
tel.: 603 256 411, jarda.olsansky@kskp Praha.org

Sportovky – Marek Stehlík, sportovky@post.cz

zprávičky z Farní charity

V pondělí okolo osmé hodiny ranní se schází zaměstnanci sociální složky ke své pravidelné týdenní poradě. Roztáčí se kolotoč služeb, který se točí od pondělí do neděle a od rána do večera. Pondělní dopoledne patří v naší kanceláři k nejrůznějším, tak jako třeba dneska:

„Paní ředitelko, mám peníze od paní N. Vrátila jsem jí 30 Kč ze svého, dáte mi to, prosím?“

„Evo, končí mi kupón na tramvajenku, můžeš mi ho dobít, prosím tě?“

Zvoní telefon: „Dobrý den, my potřebujeme půjčit WC křeslo pro maminku. Kdy si pro něj můžeme přijet? Ještě dneska? No to je báječné.“ Popisují rodinné cestu a vysvětlují, jak se k nám dostanou.

Za zády mi zvoní druhá linka, kterou přibíhá zvednout ze sousední místnosti pan kolega. Slyším, jak sděluje klientce, kdo a kdy k ní tento týden přijde.

Přichází email s informací, že pan V. ruší službu na tento týden. Jdu to sdělit vedle na poradě. Přítomní zaměstnanci v reakci hromadně zasténají. Do rodiny dochází 2 pečovatelské denně, zrušení služby v pondělí ráno znamená předělání rozpisu na celý týden. Změna se tedy dotkne prakticky všech zaměstnanců.

„Potřebuji peníze na benzín do Dacie, má prázdnou nádrž.“ Vrací se z garáže jeden z řidičů.

„Paní ředitelko, ten kávovar zase stávkuje, opravíte nám ho?“ dožadují se některé pečovatelské své denní dávky kofeinu. S pocitem, že jsem tady za Ferdu mravence, jdu domluvit stávajícímu přístroji.

„Ondřeji, kde bydlí ti noví klienti. Ukážete mi to na google mapách? Hmmm, jasně v Nuslích a zaparkuju tam někde? Ne??? Tak já raději půjdu pěšky.“

Zvoní jeden telefon za druhým, jak si někteří klienti ověřují, kdy mají na následující týden naplánovány návštěvy a kdo k nim přijde.

„Dobrý den, potřebovali bychom službu pro tatínka. Má nádor na mozkou a pustili nám ho z nemocnice domů. Potřebujeme pomoc s hygienou a drobnou péčí o domácnost.“ Sociální pracovník sice běduje, že rodina bydlí až v Újezdě, ale po obědě odjíždí udělat příjem. Naštěstí jde o pána, a tak péči bude poskytovat vždy jeden z řidičů.

Zvoní zvonek a přichází rodina, která si domlouvala zapůjčení WC křesla. Pan kolega s nimi sepisuje smlouvu a stěhuje jim vozík do kufru od auta.

„Dobrý den, já mluvím špatně česky. Rozumíte mi?“ Ozývá se z telefonu, na monitoru vidím, že hovor je meziměstský. Potvrzuji, že rozumím. „Zavoláte mi zpátky, abych to nemusela platit?“

A znovu zvonek u vchodu. Tentokrát přichází dcera jednoho z našich klientů a vrací jídlonosiče s termoboxem. Sděluje nám, že tatínek

se domů už nevrátí. Po hospitalizaci je umístěn v lůžkovém zařízení. Loučíme se s ní a necháváme tatínka moc pozdravovat.

A znovu telefon. Tentokrát volá paní, která si potřebuje půjčit polohovací lůžko pro maminku po operaci páteře. Lůžka v půjčovně nemáme. Doporučuji tedy osvědčenou firmu Linet a předsávám na ni kontakt.

„Mám hlad.“ Říká mi za zády sociální pracovník. Dívám se na hodinky a s údivem zjišťuji, že už je po poledni a já zase nenapsala ani řádku a to byla uzávěrka už včera. A telefony stále zvoní.

Máme v našich katakombách opravdu rušno. Poslední měsíce jsme měli trvale pořádný a čekací dobu na přijetí nových klientů. V letních měsících jsme se rozšířili o další tři úvazky. Staráme se v tomto okamžiku o 138 klientů a jsme moc rádi, že je o naše služby takový zájem.

Děkujeme farníkům z kostela sv. Františka z Assisi za velkou obětavost. V naší kasičce se zde nashromáždilo 3 081 Kč. Připomínáme, že naši kasičku najdete i v KCMT před zákřístí.

Přeji vám klidný říjen. Eva Černá

dobrovolníci, dobrovolnice, dobrovolníčata

Milí farní dobrovolníci,

máme tu krásný mariánský měsíc říjen. Na začátku nás čeká FARNÍ DEN; doufám, že přijde-
te a budeme moci spolu něco krásného prožít.

■ 18. října se uskuteční dobrovolnický den.

Od 8.30 do 12.00 budeme pracovat v okolí sv. Františka a KCMT. Úklid a příprava zahrady a zeleně k zimnímu spánku. Mytí oken. Natírání plotu u fary. Příprava občerstvení pro dobrovolníky. A další činnosti. Když budete moci, tak se, prosím, hlaste včas, abych věděla, s kým mohu počítat a kde.

■ Velice naléhavě sháním lidi, kteří by se ujali **BURZY PRO CHARITU (19.–22. 10.)**, která bude v KCMT a ne ve farním sále, jak bylo původně avizováno. Potřebuji znát konkrétní lidi, kteří by byli u příjmu šatstva a obuvi (neděle po první mši svaté do cca 13h a další dny odpoledne od 15.00 do 18.00 a ve středu pomocníky na zabalení do banánovek a přesunutí do garáže). Prosím, hlaste se mi co nejdříve. Nevadí, když se bude více lidí střídát.

■ **Drhání levandule** – čeká tu na někoho vonavé drhání a naplnění pytlíčků. Zároveň prosím ty, které už ušily pytlíčky, aby mi je přinesly do kanceláře.

■ Nabízíme **pro školy** v listopadu divadelní inscenaci „Oskar a růžová paní“ (pro děti od 5. třídy) a v prosinci divadlo „Vánoční příběh“ (MŠ nebo první stupeň ZŠ). Pokud byste nám pomohli s nabídkou ve školách svých dětí, tak budeme rádi. Na požádání vám k tomu mohu zaslat informační plakátek, který můžete dát osobně učitelům.

Těším se na Vás a na nápady a podněty, které mi poskytnete.

Vlasta Hamalová

koordinátor dobrovolníků a programu

RODINNÉ CENTRUM PRAHA

KCMT • Praha11, U Modré školy 1

KURZ PRO MAMINKY S DĚTMI

PRÁCE VE SKUPINĚ NAD OTÁZKAMI, KTERÉ PŘÍCHÁZEJÍ PO NAROZENÍ DĚTÍ

Co se změnilo narozením dítěte pro mě, pro mého partnera, pro naše rodiče • Souvisí má role matky s mojí rolí dcery? • Jsme ještě partneři, nebo jen rodiče? • Kde čerpám energii? • Jaké mám dary a přednosti?

Lektorky: **Marie Macounová+Jarka Korčáková**

Termín: Úterky od 7. 10. 2014 / 9–12 hod.
(8 setkání po 3 hodinách)

Cena: 1500 Kč s dítětem, 1000 Kč bez dětí
Hlídkání dětí je zajištěno!

KURZ PRO MAMINKY

„MÁMA SE VRACÍ DO ZAMĚSTNÁNÍ“

Lektorky: **Lucie Smolíková + Marie Macounová**

Termín: Středy od 8. 10. 2014 / 9–13 hod.
(8 setkání / 32 hodin) **Cena:** 1200Kč

Přihlášky a podrobné informace:

tel.: 602 972 887

mama.tata21@centrum.cz

http://rodiinnecentrum.cz

Kurzy jsou podpořeny dotací MPSV

FARNÍ VÝLET NA KŘIVOKLÁTSKO

Milí přátelé, farníci a ostatní, ráda bych vás pozvala na podzimní farní výlet do okolí Křivokláta, který se koná 11. 10. 2014.

Sejdeme se na Hlavní nádraží v 8.45 hod a pojedeme vlakem (v 9.15) do zastávky Křivoklát. Z Křivokláta budeme sledovat červenou značku až na rozhlednu Velká Buková. Pak si zkrátíme trasu a dostaneme se na modrou značku. Půjdeme přes Malou Bukovou, Gypsárnu a na rozcestí s červenou značkou. Po té projdeme Nezabudice, kde je možné udělat odbočku na přívoz a navštívit Pamětní síň Oty Pavla v Luhu u Branova. Nemůžeme minout Nezabudické skály a pak dojdeme opět do zastávky Křivoklát. Celá trasa měří asi 13–14 km. Upozorňuji na střední náročnost a členitý terén. Všichni jsou zváni, vezměte i své známé!

Informace: **Barbora Palečková** – tel. 604 821 606
Blížší informace: na plakátcích v kostele a v KCMT.

MEDITAČNÍ MYŠLENKY MOUDRÝCH

■ Radostný život – posilování: 1. Snaž se bez přestání hledat dobré stránky bližního. 2. Nestěžuj si a neodsuzuj, vždyť to právě nejvíc sklíčuje člověka. 3. Svým povinnostem se věnuj s ochotným srdcem.

■ Mladí lidé hledají své vzory a idoly a reklama je si této poptávky dobře vědoma: Ten, kdo vypadá jinak, není „in“. A nebýt „in“ to znamená být outsider, méněcenný element lidské společnosti. **(Max Kašparů)**

■ Tam, kde je smutek, Bože, dej mi přinést radost. Pomoz mi, ne abych byl utěšován, ale utěšoval. Ne, abych byl pochopen, ale pochopil. Neboť dáváním přijímáme. Opuštěním je nám odpuštěno. Umráním se rodíme k věčnému životu. **(František z Assisi)**

■ Světélko Assiské, Františku / s tebou milá Umbrie zpívá / o bratru slunci / až vše v lásce splývá... **(Ant. Hofmanová)**

■ Ranní chvála Boha: Děkuji Ti, žes' mi dal probudit se do nového dne. Chválím Tě, že smím vstát a vidět Tvé slunce. Chválím Tě, že mohu myslet. Chválím Tě, že se dokážu pohybovat a zasednout ke stolu. Chválím Tě, za dar řeči a dorozumění. Chválím Tě, že slyším ptačí zpěv. Chválím Tě, že se mohu pořádně na něco těšit.

■ When all you have is God, you have all you need. Hezky česky: Když všechno, co máš, je Bůh, pak máš všechno, co potřebuješ.

■ Základní příčinou našich úzkostí je neklid v čase. Pramení z toho, že jsme stvoření pro věčnost. Kdyby zde na zemi bylo jediné místo, kde bychom mohli v klidu spočinout, kromě Boha, jistě by je byla lidská duše už dávno objevila. (Sv. Augustin: Nepokojné je srdce naše, dokud nespočine v Tobě, Bože!)

(Podle L. Černocho)

Myšlenky vybírá Charles Tvrzník

Kurz Alfa je za dveřmi

V Pastoračním plánu Arcidiecéze pražské 2014–2019 je v odstavci o evangelizaci úkol připravit ve farnostech jednoduché evangelizační projekty zaměřené na přímé hlásání evangelia. Mezi vhodnými příklady jsou kurzy Alfa uvedeny na prvním místě.

Pro ty, kteří o Alfa kurzech ještě neslyšeli, trochu osvěty: kurz je určen především lidem, kteří nechodí do kostela, Boha teprve hledají a s křesťanstvím se chtějí seznámit. V prostředí katolické církve často přicházejí jako účastníci lidí, kteří byli pokřtěni jako malé děti, ve věře nebyli vychováni a v určitém okamžiku svého života se začínají zajímat o to, jak to s tím Bohem vlastně je.

Tento modelový kurz je určen nejen těm, kteří se chtějí s křesťanskou vírou blíže seznámit, ale také těm, kteří by ve farnosti kurzy alfa pořádali, tedy jako kurz výukový.

Bude probíhat v Dejvicích v Pastoračním středisku **od 22. 1. do 23. 4. 2015 vždy od 19 hod.**

Zvažte, zda tento kurz není právě pro vás, v roli budoucího člena pořádajícího týmu nebo pro vašeho hledajícího známého či přítele.

V případě zájmu kontaktujte:

Alena Balcarová / alabal@seznam.cz.

Farnost sv. Františka z Assisi v Praze na Chodově ve spolupráci se Sdružením křesťanských seniorů – Jižní Město Vás zve na

JEDNODENNÍ ZÁJEZD do Jihlavy, Brtnice, Telče, Pelhřimova a na Křemešník

Zájezd se koná v sobotu 18. října 2014,
sraz účastníků je v 6.45, odjezd v 7 hodin
od Komunitního centra Matky Terezy
(metro Háje). Cena zájezdu je 320 Kč.

**Přihlášky a platba u Ing. Růvnáčové
tel. 774 877 495**

8. ročník ekumenického setkání lidí dobré vůle v rámci oslav vzniku naší republiky
Akce probíhá pod záštitou první dámy ČR paní Ivany Zemanové

„Rodina mi dává
kořeny a křídla.“

MODLITBA ZA DOMOV

28/10 2014

Komunitní centrum
Matky Terezy
U Modré školy 2337
Praha 11 – Háje (metro C)

JAVORY BEAT*

HANY A PETRA
ULRYCHOVÝCH

9.30

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ

Společná modlitba 15 církví
za rodinu a domov (kaple)

10.00

PRINC EGYPTSKÝ

Divadlo pro děti
(hlavní sál)

10.30—13.00

**SOUTĚŽE O CENY + VÝTVARNÉ
A TVŮRČÍ DÍLNY PRO DĚTI**
(hřiště, klubovny)

11.00

**KONCERT
SKUPINY NEON**

12.00 *

KONCERT JAVORY BEAT

Hany a Petra Ulrychových

13.30

**VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ
VÝTVARNÉ SOUTĚŽE**

15.00

Zveme Vás také na přímý přenos České televize / program ČT2
Nám. Jiřího z Poděbrad / kostel Nejsvětějšího Srdce Páně

Vstup zdarma po celý den

www.modlitbazadomov.cz

Děkujeme

Farnosti sv. Františka z Assisi, Komunitnímu centru Matky Terezy a MC Domeček za spolupráci. / Hradům, zámkům a muzeím ČR a vydavatelství MARANATHA o.s. za ceny do soutěže.
České televizi za realizaci přímého přenosu. / TV HOPE za on-line přenos a spolupráci.

Organizuje

Televizní partner

Partneři

S podporou

Ekumenická rada
církví v ČR

POZVÁNKA NA VÝLET • Navštívíme **kostel Neposkvrněného početí Panny Marie ve Strašnicích** – velmi pozoruhodný kostel ve tvaru JEHLANU postavený v roce 1994. Uvidíme i původní sousední kapli z r. 1930. **Provede nás sám architekt tohoto kostela, pan Jindřich Synek • 15. října 2014 v 15.00 hodin.** Spojení: Metro A „Strašnická“ + podchodem (schody) + 6 minut pěšky nebo od metra můžete popojet 2 stanice tramvají č. 26 – do zastávky „Strašnice nádraží“ a pak už jen 2 min. pěšky (tam schody nejsou)
Srdečně zve: Zdeněk Řeřicha a Jan Decker

MC DOMEČEK / YMCA PRAHA – ŘÍJEN 2014

Na školní rok 2014/2015 hledáme dobrovolníka do herny na úterky odpoledne (15.30– 17.30). Informace tel. 773 993 985, e-mail mcdomecek@seznam.cz.

- 11. 10. / 14.00 – **Tvoříme z papíru.** Quilling, origami kytky, tvoření z čajových sáčků. Odpolední dílna pro dospělé a děti od 9 let (pro malé děti možnost využití herny). Vstup 80 Kč. Přihlášky předem na e-mail: mcdomecek@praha.ymca.cz.
- 21. 10. / 10.00 – **Komunikace ve vztahu.** Naučte se hovořit jazykem lásky vašeho partnera. Povídání, diskuse, sdílení. Podkladem je kniha Pět jazyků lásky G. Chapmana. Každé 3. úterý v měsíci.
- **KURZ EFEKTIVNÍHO RODIČOVSTVÍ**
sobota 4. a 18. října a 1. listopadu od 9.00 do 16.30 hodin.
Cena: 1100,- Kč na osobu nebo 1 800,- Kč za manželský pár. Možnost placeného hlídání dětí.
Přihlášky a více informací na e-mail: mcdomecek@praha.ymca.cz do 5. 10. 2014.
- **MANŽELSKÉ VEČERY** – viz program KCMT
- **BURZA DĚTSKÉHO PODZIMNÍHO A ZIMNÍHO OBLEČENÍ A SPORTOVNÍCH VĚCÍ**
PŘÍJEM: Pá 31. 10., 9.00–12.30 a 15.00–17.30 • **PRODEJ:** So 1. 11., 9.00–17.30
VÝDEJ neprodaných věcí: Po 3. 11., 15.00–18.00 • **KDE:** suterén KCMT
Přijímáme pouze zboží sepsané na formuláři, který je k dispozici v MC nebo na e-mail: mcdomecek@praha.ymca.cz. Podrobné pokyny, které je třeba respektovat, obdržíte na formuláři.

PŘIHLÁŠKY: mcdomecek@seznam.cz / INFORMACE: www.mc-domecek.cz

KURZY TRÉNOVÁNÍ PAMĚTI – 10 lekcí od 2. 10 do 4. 12., ve čtvrtek od 9.30 do 11.30. V základním kurzu se naučíte jednoduché postupy a moderní metody, které pomáhají udržet paměť svěží. Přihlášky osobně v kanceláři KCMT nebo na e-mail: fried@kcmt.cz. Cena 500,- Kč.

CVIČENÍ (nejen) PRO SENIORY – od října každou středu 19–20 a čtvrtek 16.30–17.30 v klubovně KCMT. Cena jedné hodiny je 70 Kč, lze si však koupit permanentku na 5 hodin za 300 Kč. Bližší informace v kanceláři KCMT nebo na e-mailu fried@kcmt.cz

INZERCE • NABÍDKA • POPTÁVKA

- **TĚSNĚNÍ OKEN.** Provádím montáž silikonových těsnění do drážky. Dlouhá životnost. Úspora topení až 20 %. Tomáš Rus, tel. 765 910 301.
- **Základní škola Parentes v Dobřejovicích** (u Říčan) hledá zapáleného a spolehlivého věřícího pedagoga pro první stupeň základní školy. Nabízíme přátelský učitelský tým, nadstandardní podporu a malý počet dětí ve třídě. Více o filozofii školy na www.zsparentes.cz; email: dobrejovice@parentes.cz
- **Vyučuji a doučuji angličtině žáky a žákyně základních škol.** Docházím do rodin a vyučuji i u mne doma. Nejlépe v oblasti Chodova a Jižního Města, není podmínka. Tel.: 606 48 68 48.
- **Nabízím pomoc nemocným a osamělým** • Anežka Králová, tel. 222 962 239, mob. 731 705 279.
- **Nabízím stavební práce, údržbu** • Martin Štark, tel. 720 588 758, stark.m@seznam.cz

Manželské večery • 8 setkání, každé s příjemnou večeří pro dva při svíčkách.

Po večeři následuje promluva na jedno z témat kurzu. V soukromí u stolků pouze pro dva, spolu sami prodiskutujete téma večera. Skupinová diskuse není součástí kurzu. Můžete si vybrat ze dvou termínů:

- **Každé pondělí** od 6. 10. do 24. 11. 2014 v 19–21 hodin.

Místo konání: Farní sál u kostela sv. Františka z Assisi.

- **Každý čtvrtek** od 9. 10. do 27. 11. 2014 v 19–21 hodin.

Místo konání: Vinárna a restaurace U Papežů, Starochodovská 28, Praha 4 – Chodov.

Cena: 1 500,- Kč za pár, přihlášky: mailem na adresu mcdomecek@seznam.cz.

V mailu uveďte vaše jména a příjmení, telefonický kontakt a vámi vybraný kurz. Platba předem.

ŽIVOT FARNOSTI • AKCE • SETKÁNÍ

- 13. 10. (pondělí) od 20 hod. v KCMT – **setkání společenství Hnutí fokoláre**. Slovo života na říjen: „*Já jsem chléb života! Kdo přichází ke mně, nebude nikdy hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit.*“ (Jan 6,35) – Jana a Viktor Friedovi, tel. 731 625 949.
- **Biblická hodina s P. Součkem** – každé úterý od 18.45 na faře u sv. Františka z Assisi.
- **Modlitební setkání maminek na mateřské dovolené** se koná každou středu dopoledne od 9.30 do 11.30 v suterénu fary u kostela sv. Františka z Assisi. V říjnu se sejdem 1., 8., 15. a 22. 10. (8. a 22. s účastí kněze; možnost sv. zpovědi a sv. přijímání). Srdečně zve Katka Friedová, tel.: 603 286 513.
- **Setkání Život z víry** se koná každou středu od 19 hod. ve farním sále u kostela sv. Františka. Srdečně zve jáhen Pavel Urban
- **Páteční dopolední setkávání** (nejen) pro starší: zveme každý pátek od 9 hod. na bohoslužbu slova se sv. přijímáním v kapli KCMT a pak na společné posezení ve foyer. Kontakt: Jana a Viktor Friedovi.

PROGRAM AKCÍ V KOMUNITNÍM CENTRU MATKY TEREZY

- 2. 10. / 19.00 „**Nejde-li o život ...**“ další z cyklu zastavení u Matky Terezy. Tentokrát s knězem a trapistickým mnichem, disidentem, čestným a mravně nekompromisním člověkem – P. Karlem Satoriou.
- 4. 10. **Svátek sv. FRANTIŠKA – FARNÍ DEN**
10.00 – poutní mše svatá (kostel sv. Františka). Po mši následuje setkání na farní zahradě a ve farním sále. Společný oběd, hry pro malé i velké.
14.00 v kostele divadlo „František blázen“. Po divadle můžeme ještě spolu pobýt.
- 13. 10. / 16.00 „**Islám a křesťanství**“ – Prof. PhDr. Luboš Kropáček – přednáška Sdružení křesťanských seniorů.
- 18. 10. / 8.30–12.00 „**Dobrovolnický den u kostela sv. Františka a KCMT**“ – uvítáme každou pomocnou ruku.
- 18. 10. / 7.00 **Zájezd do Jihlavy, Brtnice, Telče a Pelhřimova** – výlet nejen pro seniory (viz str. 16)
- 19. 10.–22. 10. **Burza oblečení pro charitní účely v KCMT**. Příjem čistého oblečení (poškozené nevadí) **Neděle 10.30–12.30** ve velké klubovně KCMT
Pondělí 15.30–19.00
 Vybrat si můžete **Út a St 15.30–18.00**
 Uvítáme banánové krabice a dobrovolný příspěvek na následný odvoz.
- 19. 10. / 15.00–17.00 **Keramická dílna** – výroba misek a zvonků
 – Přihlašování u Jany Domšové (janadomsova@gmail.com, 603 281 864).
- 28. 10. **MODLITBA ZA DOMOV** (viz upoutávka str. 17).

ÚMYSLY A POŠTOLÁTU MODLITBY

1. Aby **oblasti světa zasažené válkou** a násilím, aby jim Pán daroval pokoj a mír.
2. Aby **oslavy Světového dne misí** probudily v každém věřícím nadšení k hlásání evangelia po celém světě.
3. Aby nás **úcta k Panně Marii** vedla k pozornosti vůči Božímu slovu a k pohotové službě bližním.

KONTAKTY • PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

KANCELÁŘ KCMT – HÁJE

U Modré školy 1, 149 00 Praha 4
tel: 242 485 826

e-mail: kancelar@kcmt.cz

ÚŘEDNÍ HODINY KNĚZE

Středa 16.00–17.30

FARNÍ KANCELÁŘ – CHODOV

Na Sádce 1296/18

tel: 272 934 261

e-mail: kancelar@kcmt.cz

ÚŘEDNÍ HODINY KNĚZE

Pátek 16.00–17.30

V jiném termínu

po předchozí dohodě

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	–	–
Úterý	18.00	–
Středa	–	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření
Čtvrtek	–	18.00 od 16.00 hod. možnost svátosti smíření
Pátek	18.00 mše sv. + adorace NS do 19.30, svátost smíření	9.00 bohoslužba slova se sv. přijímáním
Sobota	8.00	–
Neděle	8.00, 20.00*	9.30 **, 11.00

* 1. neděle (1. čtení) a 3. neděle (2. čtení) ve slovenštině

2. neděle v měsíci ve 20.00 „studentská mše sv.“

** 1. neděle v měsíci v 9.30 speciálně pro rodiny s dětmi

Možnost svátosti smíření vždy 30 minut před bohoslužbou nebo kdykoliv po dohodě

☎/mob.

e-mail

Farní kancelář (fara – Na Sádce)	272 934 261	farar@kcmt.cz
Karina Juráková (ředitelka KCMT)	731 625 970	kancelar@kcmt.cz
Kancelář KCMT, farní kancelář KCMT	242 485 826	kancelar@kcmt.cz
P. Michael Špilar (administrátor)	272 934 261, 603 151 265	farar@kcmt.cz
P. Ladislav Souček (farní vikář)	242 485 828, 603 932 427	cernymost@yahoo.com
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Václav Šebek (past. asistent)	242 485 830, 734 547 021	spravce@kcmt.cz
Jaroslav Olšanský (past. asistent)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Vlasta Hamalová (koordinátorka dobrovolníků)	733 770 847	hamalova@kcmt.cz
Petr Fried (pracovník pro KCMT)		fried@kcmt.cz
Charita – Eva Černá (ředitelka)	737 322 569, 242 485 823	kancelar@charitapraha4.cz
Charita – pečovatelská služba	737 948 638, 272 941 972	socialnisluzby@charitapraha4.cz

Číslo účtu: KCMT **4200060575 / 6800** • farnost **19-9362170227 / 0100**

Příští uzávěrka bude **15. října 2014**

Náklady na 1 výtisk 12 Kč

fchodoviny@gmail.com

fchodoviny

Zpravodaj ŘK farnosti Praha–Chodov / 2014 / ročník 13

• redakce: Katka Friedová, Anežka Králová / typografie: Josef Karhan • foto: Ani Procházková a spol.
• za obsah odpovídá: P. Michael Špilar • <http://www.kcmt.cz/fchodoviny> • Tisk: TLAMA design